

EDUCATION FOR THE POOR

GIÁO DỤC & HƯỚNG NGHIỆP

NO. 2 • 10-15-2006

Education For The Poor

Số 2

**Giáo Dục
&
Hương Nghiệp**

10-25-2006

P.O. Box 1128
Los Alamitos, CA 90720
(562) 716-4124

giaoduc@educationforthe poor.net
www.educationforthe poor.org

Hình Bìa: Ngọc Bảo
Trình Bày: Quốc Lương

Mục Lục

Thông Điệp Của ĐGM Mai Thanh Lương	1
Thơ Gửi Cộng Đồng.....	2
Lá Thư Thủ Quỹ - Letter From The Treasurer	3
Sự Đầu Tư Của Intel Tại Việt Nam	4
Leveraging Intel's Investment in Vietnam	12
Teaching English In Vietnam.....	18
Nỗi Buồn Của Tuổi Trẻ.....	19
Thư Tín	20
Dự Án.....	23

Em Chỉ Ước Mơ

Một Cuộc Đời Không Tăm Tò

Một Tương Lai Không Mất Mơ

DIOCESE OF ORANGE

MARYWOOD CENTER
P.O. BOX 14195
2511 E. VILLA REAL DRIVE
ORANGE, CA 92663-1595
(714) 252-3102 (PHONE)
(714) 252-3029 (FAX)

Ngày 20 tháng 9 năm 2006

Quý ông bà và anh chị em thân mến:

Tổ chức Giáo Dục và Hướng Nghiệp cho Dân Nghèo đã giữ được đúng tôn chỉ và danh xưng của hội trong 2 năm qua sau khi được thành lập.

Tại Miền Nam Cali, tổ chức này đã liên kết được một số hội đoàn từ thiện khác ngồi lại chia sẻ và rút kinh nghiệm để hỗ trợ lẫn nhau trong những công tác từ thiện hướng về quê nhà.

Với danh nghĩa là cố vấn của tổ chức, tôi xin kính mời quý vị bớt chút thời giờ và vàng bạc để tới dự bữa tiệc gây quỹ.

Trong bữa tiệc sẽ có văn nghệ xen kẽ và tường trình về sinh hoạt của tổ chức trong năm qua. Sự hiện diện và lòng quảng đại của quý vị sẽ là một khích lệ lớn lao cho ban tổ chức mạnh bước thực hiện những công tác thiện nguyện giúp các em sinh viên học sinh nghèo tại quê nhà được tiếp tục đến trường, để giảm thiểu nạn mù chữ tại thôn quê, cũng như giúp những trung tâm khuyết tật thêm tài chánh để hoạt động.

Kính mời.

+ ĐC. Đaminh M. Lương

ĐC. Đaminh Mai Thanh Lương
Giám Mục Phụ Tá Giáo Phận Orange

Kính gửi Cộng Đồng Việt Nam tại hải ngoại.

Kính thưa quý vị:

Cũng vào thời điểm này năm ngoái, anh chị em chúng tôi đã lục đục lo sửa soạn cho bữa tiệc ra mắt đầu tiên của hội. Chúng tôi đã rất băng khoăn lo lắng không biết bữa tiệc ra mắt sẽ ra sao và nhất là con đường đi của chúng tôi trong tương lai sẽ gặp ghềnh khó khăn đến thế nào. Chúng tôi rất phấn khởi vì bữa tiệc đã xảy ra khá hoàn hảo và sự khích lệ của các vị ân nhân hôm đó đã làm ấm lòng chúng tôi thật nhiều.

Chúng tôi đã hy vọng đường đi của chúng tôi rồi cũng sẽ được trôi chảy như buổi tiệc hôm ấy. Tiếc thay mọi chuyện lại xảy ra đúng như chúng tôi dự đoán trong bước đầu. Việc xin trợ giúp về giáo dục thật quá sức khó khăn vì chúng tôi

không có một hình ảnh đau thương làm xúc động lòng người trong việc quyên góp. Việc này đôi lúc cũng làm cho chúng tôi nản chí. Mặc dầu vậy, chúng tôi vẫn kiên trì trong công việc làm vì chúng tôi luôn luôn cảm thấy giáo dục quá sức cần thiết cho đời sống và là dụng cụ duy nhất có thể thật sự đưa thế hệ trẻ của Việt Nam thoát khỏi sự nghèo đói, cũng như giúp đất nước thân yêu của chúng ta tiến lên qua việc nâng cao dân trí. Chúng tôi càng kiên trì sau chuyến đi công tác Việt Nam để tìm hiểu nhu cầu giáo dục cũng như tìm hiểu phương tiện hữu hiệu nhất trong việc tài trợ cho các em học sinh nghèo vào cuối tháng Năm vừa qua. Tại nơi đây, chúng tôi thấy đồng bào nơi quê nhà cũng cùng một cái nhìn như chúng tôi trong lãnh vực học vấn. Đi đến đâu, chúng tôi cũng được nghe ước vọng tiến thân qua con đường học vấn của các em và các bậc cha mẹ. Chúng tôi gặp nhiều phụ huynh học sinh đã hy sinh tất cả để có thể lo cho con cái đi học. Các bậc cha mẹ vùng sâu vùng xa cố gắng hết sức mình, gom góp hết tất cả tài sản còn lại để có đủ tiền đóng học phí cho con hầu giúp chúng thay đổi cuộc sống. Thế nhưng, cũng có những vị phụ huynh học sinh không thể xoay sở được nữa đành phải cam chịu. Gặp chúng tôi, họ đã kêu cầu hội giúp đỡ cho các em được tiếp tục cắp sách đến trường để có một tương lai tươi sáng hơn. Chúng tôi hứa rằng sẽ không quên lời họ nhắn nhủ.

Chúng tôi xin chuyển lời kêu gọi của các em và các bậc phụ huynh đến quý vị. Xin quý vị mở rộng lòng từ tâm giúp cho các em một lối thoát ra khỏi cảnh nghèo đói hiện tại. Các em là rường cột của quốc gia. Tương lai của quê hương thân yêu tùy thuộc vào tương lai của các em, và chiếc cần câu mà quý vị giúp các em hôm nay sẽ là một trong những yếu tố quyết định phẩm chất cuộc đời của các em cũng như sự hưng thịnh của đất nước chúng ta sau này.

Xin thành thật tri ân quý vị. Nguyên xin ơn trên trả công bội hậu lại cho quý vị.

Natalie Xuân Văn
Chủ Tịch

**"Give a man a fish and you feed him for a day.
Teach a man to fish and you feed him for a lifetime"**

Lá Thư Thủ Quỹ

Kính thưa quý vị:

Trước hết xin chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý vị trong lần gây quỹ của buổi ra mắt đầu tiên của hội vào tháng giêng vừa qua. Nhờ sự giúp đỡ của quý vị nên EFTP có đủ tài chánh để thực hiện một chuyến công tác vào tháng Sáu. Bài tường thuật về chuyến công tác này qua tựa đề "**Buồn Vui Trước Sự Đầu Tư Của Intel**". Chuyến đi của EFTP có mục đích kêu gọi sinh viên đặt nặng vấn đề đầu tư của Intel, vì nếu cuộc đầu tư của Intel tại Việt Nam thành công thì những công ty khác của Mỹ cũng sẽ đến đầu tư tại Việt Nam. Đây là cơ hội để giúp đồng bào bên nhà thoát ra khỏi cảnh nghèo đói và đưa đất nước đi lên.

Thưa quý vị, sau chuyến công tác này thì EFTP lại cạn hết tiền, nên phải tổ chức buổi tiệc gây quỹ để có thể tiếp tục công tác từ thiện hầu giúp đỡ sinh viên học sinh nghèo hiếu học nơi quê nhà được tiếp tục đến trường.

Xin quý vị ghé thăm trang nhà của EFTP www.educationforthe poor.org. Mọi sự giúp đỡ đều được liệt kê chi tiết trên mạng để cộng đồng theo dõi. Riêng phần giúp đỡ tài chánh gửi về VN, vì lý do tế nhị nên không liệt kê chi tiết. Tuy nhiên EFTP luôn sẵn sàng để mọi người xem xét sổ sách của hội một cách chi tiết.

Tâm niệm của EFTP là thực hiện đúng với lòng tin của những người đã và đang yểm trợ EFTP. Tất cả mọi sự giúp đỡ chỉ được dùng trong vấn đề giúp về học vấn và gây quỹ. Hội viên về Việt Nam làm công tác phải tự túc không được dùng ngân quỹ của hội.

Thay mặt các em sinh viên học sinh được hưởng lợi ích của chương trình này thành tâm cảm ơn quý vị. Nguyên xin ơn trên trả công bội hậu cho quý vị và gia đình.

Kính thư,

Tuệ Phương, Thủ Quỹ

Letter From The Treasurer

Ladies and Gentlemen:

We would like to send many thanks to all the people who have financially helped Education For The Poor in its fund raising drive. With the donations received, we were able to fulfill a trip to Vietnam in June to provide educational assistance to the students, to learn about their needs and also to urge them to give special attention to Intel's investment in Vietnam. We believe that Intel's success would lead to many investments from other corporations from the US, and this new influx of investment would represent an opportunity to bring our people and our country out of poverty toward a much brighter future. The trip highlights are summarized in the article "**Leveraging Intel's Investment In Vietnam**".

Unfortunately, Education For The Poor's coffer is once again empty after the trip. This is the reason for conducting our second fund raising dinner event on October 15th, 2006. We hope that it will enable us to continue our works and prevent any interruption from happening to our programs-there are so many young minds to save, and the call of help is incessant.

We invite you to visit our webpage at www.educationforthe poor.org to learn about the organization's activities and financial information. All cash inflow and outflow are listed for your perusal. More detailed information about the different assistances provided in Vietnam will be furnished upon request.

We have made a promise to always preserve the trust of our benefactors. As a result, donations received are only used to support the operational expenses of the organization and the educational assistance provided to the poor in Vietnam. Members are required to finance their own expenses on business trips.

On behalf of all the students who benefit from Education For The Poor's programs, we would like to extend our deepest gratitude to all of you. May God always bless you and your family!

Respectfully,

Tuệ Phương, Treasurer

Giáo Dục & Hướng Nghiệp

Buôn Vui Trước Sự Đầu Tư Của Intel Tại Việt Nam

EDUCATION FOR THE POOR (công tác năm 2006)

Hội Education For The Poor được thành lập vừa được đúng tròn một năm.

Trong năm vừa qua hội đã thực hiện 2 chuyến công tác về Việt Nam. Và lần công tác thứ ba này có một mục đích mới. Cha Vũ Khởi Phụng của Dòng Chúa Cứu Thế cũng là một trong những sáng lập viên của hội đã lên chương trình giúp chúng tôi thực hiện chuyến công tác này. Vì vậy mà chúng tôi được gặp Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt giáo phận Hà Nội, Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Như Thể giáo

Gặp gỡ Sinh Viên tại Hà Nội

phận Huế, Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn giáo phận Sài Gòn, Thượng Tọa Thích Chí Mậu chùa Từ Hiếu, đi thăm một số chùa, và nhất là đi đến những vùng sâu vùng xa tận dãy núi Trường Sơn tìm hiểu nhu cầu để có thể giúp về giáo dục một cách hữu hiệu hơn.

Chuyến công tác lần này, hội Education for the Poor muốn cổ động thanh niên sinh viên bên nhà học Anh Văn để chuẩn bị đón nhận sự đầu tư của INTEL. Thật ra hơn 10 năm về trước một số công ty Mỹ đã đến Việt nam thăm dò rồi họ bỏ đi, họ đến nữa rồi cũng lại bỏ đi vì Việt Nam không đủ tiêu chuẩn để đầu tư. Nhưng lần này Intel đã committed, họ đã bắt đầu xây cơ xưởng tại Saigon. Ông Bill Gates, và một số công ty lớn của Mỹ đã đến Việt Nam, họ đến xem xét và có lẽ chờ xem sự đầu tư của Intel có thành công hay không thì mới đầu tư.

Vừa bước xuống phi trường Nội Bài, cha Vũ Khởi Phụng và một số anh chị làm việc từ thiện ra đón chúng tôi và cho biết phải vào gặp Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt ngay, vì ngày mai ngài phải đi

Yết kiến ĐTGM Ngô Quang Kiệt, Tổng Giáo Phận Hà Nội

Trường ở Văn Đạm, rặng núi Trường Sơn

Trường ở Bình Thọ, rặng núi Trường Sơn

xa. Thế là chúng tôi chỉ kịp ghé hotel cất hành lý và vội vàng vào yết kiến Đức Tổng Giám Mục để trình bày những lợi ích nếu những công ty của Mỹ đến đầu tư tại Việt Nam và làm cách nào để thu hút những sự đầu tư của Mỹ trong tương lai.

Sau khi nghe chúng tôi trình bày, ngài chỉ định cha Lê Trọng Cung là tuyên úy của sinh viên hợp tác trực tiếp với chúng tôi. Cha Cung tập hợp một buổi gặp mặt giữa chúng tôi và đại diện sinh viên gồm khoảng gần 20 người. Cha Cung cho biết tổng số sinh viên vào những buổi lễ lớn khoảng 1200 em, những buổi lễ nhỏ vào khoảng 400 em, một em trong số những đại diện này cho chúng tôi biết nhóm của em là 200 sinh viên, vì là dịp hè nên các em đã về quê nên chỉ có đại diện họp với chúng tôi.

Khởi hành từ Miền Bắc đến Miền Nam, qua các Tòa Tổng Giám Mục và các cha Dòng Chúa Cứu Thế, chúng tôi được gặp sinh viên và nhóm làm việc từ

thiện của các cha. Chúng tôi kêu gọi các em đặt nặng vấn đề Intel đến Việt Nam đầu tư, vì nếu sự đầu tư của Intel thành công thì các công ty khác của Mỹ cũng sẽ đến đầu tư tại Việt Nam. Đây là cách đưa đất nước đi lên và nhất là “bảo toàn lãnh thổ”. Vì nước Mỹ được điều hành bởi “Tur Bản”, cho dù Tổng Thống là đảng Cộng Hòa hay đảng Dân Chủ vẫn phải làm theo Tur Bản. Nếu Tur Bản đầu tư tài sản của họ nhiều tại Việt Nam, nếu có nước nào đến gây hấn với Việt Nam, chắc chắn họ phải đem Hạm Đội của họ đến Bảo Vệ tài sản của họ, cũng là gián tiếp bảo vệ Việt Nam, như vậy đất nước của chúng ta sẽ tránh khỏi chiến tranh.

Chúng tôi kêu gọi giới trẻ 2 điều:

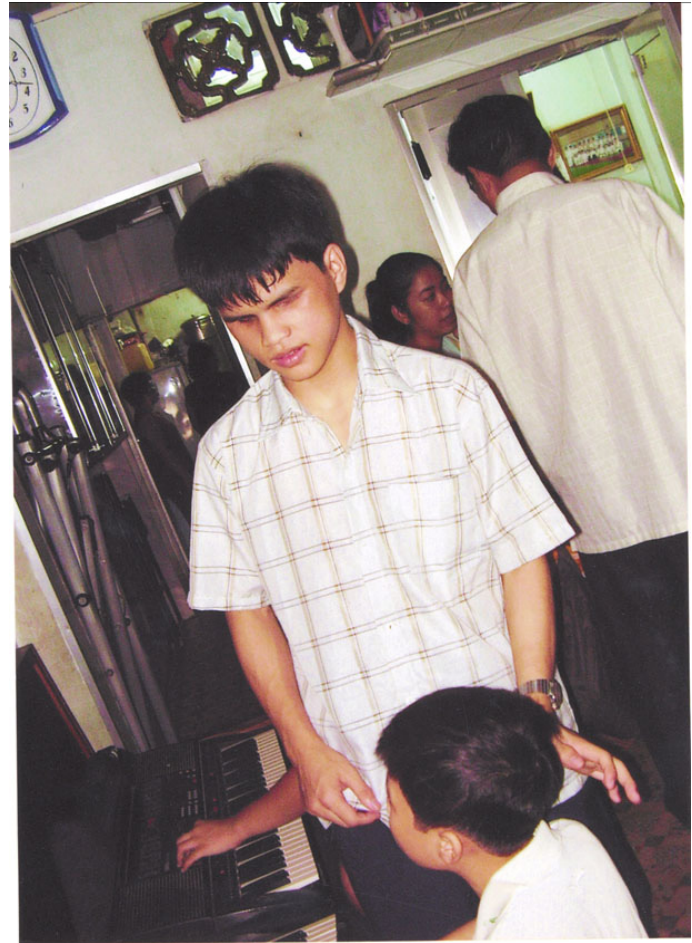
1. **Thứ nhất là học Anh Văn** để **lãnh hội được chương trình huấn nghệ của Intel**, và nhất là **có thể đối thoại được với họ** (Intel). Vì chỉ có đối thoại thì mới có thể hiểu nhau đi đến sự thân tình và quý

nhau, như vậy sau này đòi hỏi quyền lợi sẽ được chấp thuận dễ dàng, ví dụ như muốn tăng lương, thì các em đủ ngôn ngữ để trình bày với họ những cố gắng và ưu điểm trong công việc làm của các em, chứng tỏ việc tăng lương là đích đáng thì chắc chắn họ sẽ chấp thuận, còn như không thể đối thoại mà đòi tăng lương, họ sẽ không hiểu tại sao họ lại phải tăng lương và sẽ từ chối, thì hai bên sẽ có những “lùng củng” và “rạn nứt”. Nếu lung củng nặng quá, họ thuê ngay những người Tàu biết tiếng Việt vào điều hành thay thế họ. Thì tình trạng làm việc với Intel sẽ không khác gì tình trạng làm việc với những công ty Đại Hàn và Đài Loan ngày hôm nay. Vì vậy nên đặt nặng vấn đề học Anh Văn

Để giúp cho việc học Anh Văn được dễ dàng. Trong chuyến công tác này, chúng tôi đã đem theo tài liệu học Anh Văn về để phát cho sinh viên học sinh có thể tự học Anh Văn. Đọc sơ qua, Đức Cha Đệ nói rằng tài liệu chúng tôi mang về không phù hợp với lối học tại Việt Nam. Ở Huế có cha Vinh có cử nhân Anh Văn ngài viết sách đọc rất dễ hiểu hợp với lối học của Việt Nam. Nghe vậy chúng tôi không đưa ra nữa và định mua sách của cha Vinh về tham khảo để đúc kết lại cho phù hợp với cách học tại Việt Nam. Nhưng khi tham kiến với Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Như Thể thì ngài nói rằng: “Cha Vinh ngài đã hơn tám mươi tuổi, sách của ngài cũng cần nâng cấp lại”. Nghe lời nhắn nhủ của Đức Tổng Giám Mục, chúng tôi đã đem sách của cha Vinh về tham khảo để đúc kết một tài liệu phù hợp với lối học tại Việt Nam và sẽ gửi về Tòa Tổng Giám Mục cũng như Dòng Chúa Cứu Thế của 3 Miền để phát miễn phí cho mọi người đến lấy thoải mái để học. Đồng thời chúng tôi cũng có chương trình gửi thiện nguyện viên về Việt Nam dạy Anh Văn. Hiện nay, trong tháng Bảy, cô Jaclene là thiện nguyện viên của EFTP đang dạy Anh Văn tại Trung Tâm Mục Vụ Dòng Chúa Cứu Thế tại Saigon.

2. Thứ hai là làm việc phải có tinh thần trách nhiệm. Toàn Cầu Hóa làm cho sự cạnh tranh trở nên khốc liệt. Tại Mỹ đường lối làm việc cũng phải thay đổi để cạnh tranh với giá nhân công thấp của Á Châu.

Ngày xưa, nhân công chỉ biết làm việc 8 tiếng một ngày, sản phẩm làm ra thì đã có supervisors kiểm soát, nếu hư hỏng thì trả lại sửa chữa cho tới khi

Trung Tâm Khiếm Thị Bưng Sáng

hoàn hảo. Nhưng nay Mỹ chủ trương đào luyện những nhân công tinh nhuệ để cạnh tranh với nhân công rẻ tại Á Châu. Mặc dầu giá nhân công tại Mỹ cao nhưng với sự tinh nhuệ thì chất lượng của sản phẩm sẽ tốt hơn, và đòi hỏi ít thời gian hơn để hoàn thành sản phẩm. Như vậy nhân công tại Mỹ sẽ sản xuất sản phẩm tốt hơn và số lượng cũng nhiều hơn so sánh với nhân công tại Á Châu. Phẩm chất tốt và số lượng nhiều là đường lối cạnh tranh với giá nhân công rẻ của Á Châu trong việc toàn cầu hóa.

Đường lối mới này thì mỗi nhân công phải là leader của chính công việc mình làm, nghĩa là phải hiểu rõ công việc mình một cách tường tận để sản phẩm làm ra phải là sản phẩm hoàn hảo không phải sửa chữa. Supervisors không phải là problem-solvers nữa và cũng phải có productivities. Vì thế chúng tôi nói với các em rằng: “chúng ta phải bắt chước **đường lối làm việc mới của Mỹ**. Làm việc phải có trách nhiệm, sản phẩm đưa ra phải là “sản phẩm hoàn hảo”. Nếu phải sửa chữa “giá thành” của sản phẩm sẽ cao lên, Intel sẽ không có lời. Chúng ta phải làm cho sự đầu

tư của Intel thành công. Như vậy các công ty khác của Mỹ mới đến đầu tư tại Việt Nam. Sự đầu tư của những công ty này sẽ giúp cuộc sống của các em và gia đình các em sung túc hơn, đây là lối thoát ra khỏi cảnh nghèo đói vĩnh viễn. Vì đường lối làm việc của các công ty Mỹ rộng rãi và nhân đạo, họ tôn trọng nhân vị con người và không chèn ép bóc lột như các hãng Đại Hàn và Đài Loan. Ngoài ra nếu Intel có lời họ sẽ thưởng lương lại cho nhân viên. Chúng ta sẽ có lời lớn nếu chúng ta làm việc “***có tinh thần trách nhiệm***”.

Vấn đề cổ động việc có tinh thần trách nhiệm chắc chắn là khó thực hiện trong lúc này. Vì thế chúng ta thực hiện theo chiến dịch “vết dầu loang”. Chúng tôi về đây để thuyết phục các em. Các em về thuyết phục bạn các em, bạn các em sẽ thuyết phục “bạn của bạn” các em. Như vậy buổi ban đầu chúng ta chỉ có thể thay đổi được một số nhỏ, nhưng từ từ nó sẽ lan rộng mãi.

Việc làm này của chúng tôi được các Tòa Tổng Giám Mục và Dòng Chúa Cứu Thế cả 3 Miền hỗ trợ đặc biệt. Hội Education For The Poor của chúng tôi nay đã có 3 chi nhánh tại Việt Nam như sau:

Miền Bắc:

Cha Cung của Tòa Tổng Giám Mục
Cha Hiên của Dòng Chúa Cứu Thế.

Miền Trung:

Cha Hoàng của Tòa Tổng Giám Mục
Cha Đường của Dòng Chúa Cứu Thế

Miền Nam:

Cha Việt của Tòa Tổng Giám Mục
Cha Uy của Dòng Chúa Cứu Thế
Cha Phụng của Dòng Chúa Cứu Thế.

Như vậy Hội EFTP của chúng tôi đã thành lập được mạng lưới (network) để thực hiện việc giúp về giáo dục tại Việt nam. Tại Mỹ có nhiệm vụ tìm “tài chánh” và “tài liệu” để chuyển về cho 3 chi nhánh tại Việt Nam làm việc. 3 Miền Bắc Trung và Nam là những chi nhánh của hội EFTP. Miền nào lo củng cố giáo dục cho miền của mình, như vậy thì 3 miền cùng có thể tiến lên cùng một lúc. Hiện thời với ngân quỹ rất eo hẹp. EFTP tại Mỹ và 3 chi nhánh tại

Việt Nam chỉ có thể thực hiện những chương trình như sau:

- ***Giúp sinh viên thêm phương tiện học hành***, ví dụ mua computers cho sinh viên vào internet để học hỏi những điều cần thiết cũng như những phát minh mới của thế giới hầu bắt kịp đà tiến bộ của toàn cầu hóa. Vì trong lần gặp gỡ với các sinh viên vừa qua, các em than rằng chương trình học của các em “có lượng mà không có phẩm”. Chúng tôi khuyến khích các em trau dồi Anh Văn để có thể học hỏi thêm trên internet, bên Mỹ muốn học hỏi thêm điều gì cũng phải học hỏi thêm ở trên internet. Các em trả lời, việc này rất khó thực hiện vì mỗi lần thuê máy để vào internet là phải ra tiệm tốn 2000 đồng, tiền ăn các em đã phải chật vật rồi, lấy tiền đâu mà vào internet. Nghe các em than như vậy chúng tôi lập tức chuyển tiền về để các cha mua computers để tại Tòa Tổng Giám Mục miền Bắc và kê đó là tại Huế để các em đến dùng. Chúng tôi chưa có ngân quỹ để thực hiện tại miền Nam trong lúc

Trung tâm Nhà Tình Thương Thánh Giuse, Văn Giáo

này.

- **Cấp học bổng cá nhân**, các cha là những người hiểu rõ gia cảnh cũng như sự học vấn của từng cá nhân để cấp học bổng một cách chính xác.
- **Yểm trợ tài chánh** những trung tâm (hướng nghiệp) khuyết tật. Vì không quảng bá, nên các hội đoàn từ thiện thường không biết đến. Vì thế tài chánh của những trung tâm này luôn khó khăn.

Chúng ta thường nghĩ rằng cứu nghèo cứu đói là quan trọng, không cần giúp học vấn nhưng chuyên công tác lần này chúng tôi học hỏi được rằng đồng bào bên nhà rất chú trọng đến học vấn.

Tại Văn Giáo (miền Bắc) chúng tôi đến thăm trung tâm Nhà Tình Thương Thánh Giuse. Hai sœurs nuôi 17 em mồ côi và trẻ em bị bỏ rơi vì cha mẹ ly dị nhau, trong số này có 2 em retarded. Người hướng dẫn nói với chúng tôi, họ vào nhà bếp lục đồ ăn của sœur thì thấy chỉ có cơm và rau mà thôi, 19 người ăn mà bữa ăn khoảng 17 ngàn (tương đương 1 dollar).

Được hỏi về ước vọng của sœur, sœur trả lời rằng sœur **chỉ mong cho các em được đi học nên người, chẳng thà ăn đói nhưng tiền học thì phải có, hôm nào đóng học phí chậm nhà trường đuổi các em về**. Nhìn nét mặt rạng rỡ của các em, chúng tôi các em tuy mồ côi nhưng có đủ tình thương, bông em bé retarded trên tay em sạch sẽ, thơm tho. Chúng tôi ngay cả em tàn tật sœur nuôi cũng tử tế. Vì thế chúng tôi nuôn chia sẻ gánh nặng với sœur, từ nay hội EFTP chúng tôi sẽ lãnh nhận phần đóng tiền học của các em cho đến lúc nào các em thành tài, hy vọng hội chúng tôi vẫn tiếp tục hoạt động cho đến ngày ấy.

Chúng tôi thuê xe vào những vùng sâu vùng xa trên rặng núi Trường Sơn của miền Trung, dân quê nghèo đói nhưng vẫn lo cho con đi học, chúng tôi hỏi: **"...vậy thì quý anh chị làm sao có đủ tiền để đóng học phí cho các cháu theo đuổi việc học?"**. Họ trả lời: **"có con gà thì bán con gà, có con heo thì bán con heo"**.

Vì vậy chúng tôi đã thành lập một ngân quỹ tại cả 3 miền cho buổi ban đầu này là \$2000 cho mỗi miền, để các cha cứu xét gia cảnh giúp những em học sinh, sinh viên hiếu học nhưng không đủ tài chánh để tiếp

tục việc học. Ước vọng của hội chúng tôi là giúp đỡ tất cả các em trên bước đường học vấn với mục đích nâng cao dân trí. Tuy nhiên vì vấn đề tài chánh chúng tôi không thể thực hiện được điều này, nên hiện nay chỉ giúp cho những em hiếu học mà thôi.

Gặp gỡ Sinh Viên tại Huế

Yết kiến ĐTGM Nguyễn Như Thế, Tổng Giáo Phận Huế

Qua tin tức trên báo chí, những câu chuyện được bạn bè và người thân kể lại. Chúng tôi và có lẽ cả quý vị nữa, thường có một ấn tượng không đẹp về đồng bào bên quê nhà. Nhưng lần này đi sâu vào môi trường từ thiện để tìm hiểu nhu cầu. Chúng tôi gặp được những người thật tốt lành, gương mẫu. Họ là những người hoạt động bên cạnh các cha trong những công việc thiện nguyện. Chúng tôi mừng thầm cho đất nước. Vì đời sống khó khăn đã làm thay đổi con người nhưng vẫn còn những tấm lòng nhân ái.

Tại Huế chúng tôi cũng được gặp nhóm **giáo viên tình nguyện đi về vùng quê để dạy các em học**. Chúng tôi rất cảm phục nghĩa cử cao đẹp của họ. Miền Trung rất nghèo cuộc sống thật khó khăn nhưng họ vẫn bỏ tiền túi mua xăng nhớt để đi về thôn quê dạy các em. Chúng tôi nói với họ rằng Hội EFTP chúng tôi sẽ hết lòng hỗ trợ công việc mà họ đang thực hiện, vì đây cũng là mục đích của hội

Nhóm Giáo Viên thiện nguyện

Yết kiến ĐHY Phạm Minh Mẫn, Tổng Giáo Phận Saigon

chúng tôi, đem học vắn đến nông thôn để xóa “nạn mù chữ”.

Tại Dòng Chúa Cứu Thế Hà Nội, chúng tôi gặp **nhóm thiện nguyện** của cha Hiên, họ là Bác Sĩ, thầy cô giáo, **đi về những vùng quê để khám bệnh, để dạy dỗ học trò**. Chúng tôi gặp sœur Y, thông thường thì sœur chẩn bệnh và cho thuốc dân làng, mùa gặt thì xuống ruộng gặt lúa để đóng góp vào việc tài trợ trung tâm của giáo xứ. Tôi được gặp các em học sinh đang tập may tại trung tâm thì được biết các em không phải là những người công giáo, và được biết thêm cho dù **Lương hay Giáo đều được đến trung tâm học miễn phí**.

Cha Đường của Dòng Chúa Cứu Thế kể cho chúng tôi nghe là trong vài năm trước đã có nhiều em học sinh miền quê lên tỉnh dự thi đã bị các thành phần bắt hảo dụ dỗ đưa đi bán. Vì gia đình chỉ có thể đài thọ được vé xe cho một người, nên các em phải đi một mình đến nơi xa lạ chưa có chỗ ăn chỗ ở. Khi các vụ bắt cóc các em bị báo chí phanh phui thì các em sinh viên tại các tỉnh đã lập ra chương trình đi ra

bến xe đò giúp các em từ miền quê lên tỉnh, đưa các em này đến nơi cư trú an toàn và lo giúp thêm về học vấn để các em thi.

Chủ trương của hội EFTP là giúp về giáo dục. Giúp về giáo dục khác với cứu đói cứu nghèo. Phải trực tiếp làm việc thì mới hiểu rõ nhu cầu đồng thời phải đổi mới để tiến nhanh thì mới thoát khỏi tình trạng chậm tiến của ngày hôm nay. Chúng tôi cũng hiểu rằng, giúp về giáo dục thì mệnh mông và phải trường kỳ; không biết sẽ phải bắt đầu từ đâu và bao giờ mới nhìn thấy kết quả. Tuy nhiên trong chuyến công tác lần này, chúng tôi đã tìm được phương hướng để hoạt động cho buổi ban đầu này. Chúng tôi tìm đến những vị tu hành Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo. Những vị này đã hiến dâng cả cuộc đời mình, không lập gia đình, sống độc thân để phục vụ tha nhân thì không có lý do gì để chúng tôi không tin tưởng. Đây là nơi mà hội chúng tôi muốn tìm đến để tìm sự hợp tác.

Được nghe danh của chùa Từ Hiếu đã lâu, lòng chúng tôi rất muốn đến thăm chùa và trình bày nguyện vọng của hội trong việc giúp về giáo dục. Chúng tôi được Thầy Thích Chí Mậu của Chùa Từ Hiếu tiếp, ngài rất vui về đạo cao đức trọng. Ngài hướng dẫn chúng tôi đến tham quan Chùa và cất nghĩa cho chúng tôi nghe về đạo pháp của nhà Phật. Trước khi ra về chúng tôi đề đạt nguyện vọng của hội chúng tôi là muốn giúp về giáo dục, và nhất là cổ động vấn đề học Anh Văn để đón nhận những cuộc đầu tư của các công ty Mỹ trong tương lai. Nghe xong ngài từ tốn trả lời rằng: “Đạo Phật chúng tôi là “tịnh tu”, nên không thể đi vào lãnh vực thương mại như các cô trình bày”. Nghe vậy chúng tôi hiểu rằng Cửa Phật đặt trọng tâm vào việc “tu hành-tịnh tu”

Trung Tâm Khiếm Thị Huỳnh Đệ Như Nghĩa

không nên để những công việc xã hội xáo trộn đời sống tu hành. Vì thế chúng tôi không đem vấn đề giúp về giáo dục ra trình bày với những chùa kế tiếp. Tuy nhiên chúng tôi vẫn tiếp tục đi thăm các chùa. Chúng tôi đến thăm Chùa Diệu Nghiêm, ni cô Minh Huyền hướng dẫn đi thăm lớp học vườn trẻ của chùa. Vì muốn giúp các em học sinh và sinh viên

Viếng TT Thích Chí Mậu, chùa Từ Hiếu

Thăm chùa Diệu Nghiêm

Thăm học sinh câm điếc tại chùa Tây Linh

của chùa theo đuổi việc học, nên chúng tôi đã gửi ni cô một số tiền nhỏ dùng để cấp học bổng và xin tiếp tục được hỗ trợ chương trình giúp học bổng cho sinh viên, học sinh của chùa khi trở về Mỹ. Chúng tôi được ni cô Minh Huyền vui vẻ chấp nhận, nhưng rất tiếc sau đó chúng tôi nhận được e-mail của ni cô Minh Huyền từ chối việc cấp học bổng cho học sinh và sinh viên. Số tiền nhỏ đã gửi ni cô trong việc cấp học bổng, không được dùng vào việc cấp học bổng như ý muốn của chúng tôi, nhưng được sử dụng trong việc mua sách vở cho niên học mới.

Sau đó chúng tôi đi thăm chùa Tây Linh, nhìn những em khuyết tật (câm điếc) đang thêu những bông hoa thật sinh xắn, chúng tôi gửi lại một số tiền nhỏ để giúp trung tâm.

Vào Nam, chúng tôi thăm chùa Tịnh Nghiêm. Ni cô Tịnh Nghiêm phúc hậu và cởi mở, nghe ni cô nói chuyện chúng tôi hiểu rằng ni cô là một người rất hoạt động và có một đường lối làm việc rất mới, ni cô biết tính toán trước công việc để đem lại lợi ích nhiều hơn ví dụ ni cô nói với chúng tôi, ni cô đi miền Trung, ni cô đi tay không ra đến miền Trung mới mua gạo, tuy giá có đắt hơn một chút, nhưng tính ra vẫn rẻ hơn là thuê xe vận tải chở gạo từ Saigon ra miền Trung để cứu trợ v. v... Nghe những chuyện ni cô kể chúng tôi tin tưởng nhiều nơi tài quản trị của ni cô. Chúng tôi được ni cô hướng dẫn đi mua sách vở, bút, và cặp sách để phát thưởng cho 150 em học sinh. Đây là một trung tâm vui nhất mà chúng tôi được thăm viếng, nhìn các em hân hoan

Thăm chùa Tịnh Nghiêm

với quà trong tay, lòng chúng tôi cũng rộn ràng với niềm vui của các em.

Chuyến công tác lần này rất mệt mỏi, trong vòng 3 tuần lễ chúng tôi thăm viếng 29 địa điểm, nhiều hôm ra đi từ 6 giờ sáng và hơn 12 giờ đêm mới về đến khách sạn. Chưa kể đi vào vùng sâu vùng xa đến nơi thì trễ quá rồi vừa mệt mỏi vừa thiếu phương tiện nên mặc dù không đánh răng rửa mặt vẫn phải leo lên chiếc giường tre đi ngủ trong lúc cửa chỉ khép mà không có khóa. Tuy nhiên sự mệt mỏi được đền bù bằng một phần thưởng thật to lớn mà ơn trên ban cho, đó là **hội chúng tôi tìm được phương hướng để cất bước**. Xin ơn trên phù hộ cho chúng tôi đủ tài chánh đủ sức lực để tiên bước mỗi ngày một mạnh mẽ hơn và nhất là, mai sau, công việc của hội chúng tôi làm chắc chắn sẽ chưa hoàn tất sẽ được những thế hệ kế tiếp tiếp tục.

Leveraging Intel's Investment in Vietnam

EDUCATION FOR THE POOR (2006 Activities)

Education For The Poor was founded a year ago.

During this period, its members made two trips to VN to learn about the educational needs of the students. A third trip was done recently in June 2006 with the additional new goal of propagating the need to learn English, and was orchestrated with the help of one of the founders of the organization, Father Vu Khoi Phung of the Congregation of the Most Holy Redeemer (C.Ss.R.). Thanks to Father Phung's arrangement, we were granted meetings with Archbishop Ngo Quang Kiet of Ha Noi (North Vietnam), Archbishop Nguyen Nhu The of Hue (Central Vietnam), Cardinal Pham Minh Man of Saigon (South Vietnam), and Reverend Thich Chi Mau of Tu Hieu Buddhist Temple. Also, we had the opportunity to pay visit to a number of other Buddhist temples in Hue as well as to go to many remote areas to hear about the huge sacrifices and difficulties faced by the people in their quest to provide a decent education for their children. All in all, this trip provided an answer to our search for an understanding of the educational needs in Vietnam and for a more efficient way to provide assistance to the poor.

One of the main goals of this trip was to advocate to the students the need of learning English in anticipation of plentiful foreign investments in Vietnam once the country becomes a WTO member, and especially, in light of Intel's decision to build a manufacturing plant in the southern part of Vietnam. In reminiscence, we remember that, ten years ago, our hearts were filled with joy and hope when a number of corporations in the U.S. came to Vietnam to study its business environment. That hope and joy were painfully dashed by the news that these corporations had come and left since they could not find an environment amicable enough to their

intention to invest. Over the years, as there was not much change, the same scenario kept on repeating itself – U.S. corporations came and U.S. corporations left. However, the hope was rekindled earlier this year when Intel finally made a firm commitment to conduct operations in Vietnam and has started to build a manufacturing plant in Saigon. This hope was further solidified with the visits of Bill Gates of Microsoft and a number of other big companies; probably all aimed to re-evaluate the terrain and to follow Intel's example if Intel's decision proves to be fruitful.

As soon as we landed in Noi Bai airport in Ha Noi, we were met by Father Vu Khoi Phung and a number of people who are engaged in various charitable missions. We rushed to the hotel to drop off our luggage and went straight to the bishop's quarter after being informed that Archbishop Ngo Quang Kiet would leave Ha Noi the next day. Here, we presented to the Archbishop the mission of our organization and our desire to push forward the need to learn English in order for Vietnam to attract U.S. and foreign investments and to reap the many benefits that could be derived from this event whenever it will happen in the future.

Following our presentation, Archbishop Kiet designated Father Le Trong Cung, an advisor for the college students in Ha Noi, to work with us. Father Cung immediately set up a meeting with about 20 leaders of different student groups for us (we were informed that the number of students could reach 1200 during the major events and averaged out to 400 during the regular activities. The majority of these students had already gone home for summer vacation, and as such, only the leaders were present). During the meeting, we asked them to pay special attention to Intel investment since its success will

lead to many more investments from the U.S.A. We also mentioned the fact that, besides providing more jobs and therefore a more stable life for the citizens of Vietnam, the rising number of investments may also represent some sort of protection for the country. Because the driving force of the American society is capitalism, the main goal is always “protection of assets” whether the Democratic or Republican Party is in charge of the government. This could mean that the U.S. would show special concern to the areas in which its investments lie, and as such, our motherland is somewhat shielded and protected.

Starting our trip from the North to the South, through the assistance of the many archbishops of the various regions and the many priests of the Redemptorist Congregation, we had an opportunity to meet different groups of college students and people who were active in charitable works. Besides talking about the mission of EFTP and its desire to understand the local educational needs, we continued to deliver the message about the urgent need to master the English language.

We asked the young people to do two things:

1. **Acquire a solid proficiency in English** in order to *understand the future training sessions conducted by Intel*, and especially, to be *able to maintain a two-way communication with management*. Only through communication can mutual understanding be preserved and an amicable relationship sustained. From this amicable relationship, management’s acknowledgement of a smooth flow of operation and of good employees’ performance can be more easily obtained, and as a result, employees’ request for better benefits or pay can be more easily accepted. A lack of communication may foment a situation of mistrust and dissatisfaction, and may lead to an irreparable fissure between the employees and management. If the situation cannot be remedied, management may hire a Malaysian or Chinese person who is able to speak Vietnamese to act as a go-between individual between them and the employees. In this case, the situation at Intel will not be any different from the environment at any Korean or Taiwanese company, which is pretty well-known for mistreatment of

Vietnamese workers. For all these reasons, everybody should put a lot of weight on the issue of learning English.

To help the students, we brought along an English Grammar Manual prepared by Education For The Poor with the intention of distributing it for free to everybody for self-study. However, since Bishop De told us that our manual is not very suitable to the ways people learn foreign languages in Vietnam and that a manual written by Father Vinh is easier to read, we decided to postpone the distribution of our Grammar Manual until we have an opportunity to examine Father Vinh’s book and reorganize our own manual in a way that best fit the students here. During our meeting with Archbishop Nguyen Nhu The, we were further told that Father Vinh is quite advanced in age (over 80 years old), that his book was written quite a long time ago and therefore it will also need to be updated. We will take both recommendations into consideration in the redesign of the manual. Besides creating our own English Grammar Manual, we also started a pilot program of sending Vietnamese-American students to Vietnam to teach English during the summer. Currently, Jaclene, our pioneer volunteer, is teaching English at Trung Tam Muc Vu Dong Chua Cuu The in Saigon.

2. The second issue that we promoted during this trip is **a spirit of good work ethic**. The current globalization trend is creating a fierce competition between corporations in the whole world. Even in America, plant operations were changed to allow companies to compete with the low labor cost of the Far East region. Previously, the responsibility of production quality lies squarely on the supervisor’s shoulders. The workers put in 8 hours a day and it is up to the supervisor to design the production flow in such a way to allow detection of defective products and to ascertain that only good merchandises get out the door. Recently, the production philosophy was altered and has shifted the quality control responsibility to the workers. In order to eliminate the rework process and reduce production cost, the new philosophy weighs heavily on the training of the workers and aims to transform them into knowledgeable and responsible individuals who value a job well done. This employee’s high skill will result in higher and better productivity, which

can in turn offset the higher labor rate of the American employees and render the companies more competitive in its battle against low labor rates in Asia.

Under this new philosophy, each employee is truly “the leader” of his own job, possessing a vision to correctly foresee the difficulties of his work and wisely manage the execution of his tasks in order to cut cost and improve his output. He perfectly understands what need to be done, and how it needs to be done in order to deliver a perfect product. As a result, the supervisor is no longer just a problem solver; he is freer to prove his productivity and his real worth. All in all, the production in the manufacturing plant is raised at all levels.

To sharpen Vietnam’s ability to compete, we invited the students to adopt this new work ethic and philosophy. We asked them to ***get the necessary knowledge, to work hard, to take pride in their work, and to produce perfect products*** in the ***most economical way***, i.e. no rework, to ensure low production cost and success for Intel. This success will incite other American companies to come to Vietnam, and the new influx of investment will raise the quality of life for the citizens and will bring them out of poverty forever. Also, since the management style of the American companies is more liberal and humane, management tends to respect the dignity of every individual and would not take advantage of the labor force like the Korean or Taiwanese companies currently operating in Vietnam do. More than that, we believe that if these American companies get a decent profit, it will take good care and recompense its employees one way or another. As such, the citizens of Vietnam will reap ***greater benefits*** from a ***spirit of responsibility and care***.

We understand that the propagation of this spirit of responsibility is not an easy task to undertake and will not yield instantaneous results because habits are difficult to break. Therefore, we decided to approach this issue through the method of “spreading oil” (vet dau loang). We came to Vietnam to persuade the students we met, these students will persuade their friends, and their friends will in turn persuade their other friends. So, even though we can only change a small number of

individuals in the beginning, the action will continue to take its course. Eventually a great number of people will change, and hopefully new work ethics will be born.

Our effort was approved by the bishops and the Redemptorist priests of all three regions. All of them were favorably disposed toward our goals and deemed them solidly constituted to respond successfully to the needs of the students. As a result, Education For The Poor has three cooperating “divisions” in Vietnam as follows:

Northern Vietnam:

Father Cung, Archdiocese of Ha Noi
Father Hien, C.Ss.R.

Central Vietnam:

Father Hoang, Archdiocese of Hue
Father Duong, C.Ss.R.

Southern Vietnam:

Father Viet, Archdiocese of Saigon
Father Uy, C.Ss.R.
Father Phung, C.Ss.R.

With the current trip, Education For The Poor was successful in creating a local network in Vietnam that would be a great help to the organization in providing educational assistance to the poor. In the U.S.A., we have the responsibility of raising funds and creating educational materials to subsidize the educational projects of the three “divisions”. In Vietnam, the three divisions have the responsibility of responding to the educational needs of the poor as well as trying to raise the quality of the educational system in their regions. This will help all three regions to move up at the same time. Currently, with its limited funds, Education For The Poor and its three “divisions” can only accomplish the following projects:

- ***Expand the sphere of available knowledge*** by giving the students options to obtain additional knowledge about the new inventions or scientific matters currently under consideration in the world outside the school system, so that they can keep track of the scientific and financial advancement that is happening in the world. In

every meeting in Vietnam, the students complained about the lack of quality in the educational system. When we advised them to brush up their English, and do whatever all students in the world do-use the Internet to supplement the knowledge they get at school, we were told that this was not possible because they could not afford to pay for the cost of renting computer at the internet store. To solve this dilemma, EFTP financed the purchase of five computers and printers to be installed at the Bishop Center for their use. We intend to do the same thing in Hue. However, our limited funds do not allow us to carry out the same project in Saigon at this time.

- ***Give scholarships to poor students*** - This program will be put under the control of the priests or monks who understand better the financial situation of the students and their needs.
- ***Provide assistance to the vocational centers*** or other centers that are providing educational assistance to the poor or handicap students. Most of the time, these centers face financial difficulty since their existence and works are not known by the public.

Most of us tend to think that it is very important to provide welfare (food and medical) assistance to the poor and that educational assistance is not an urgent matter. However, we learned from this trip that the Vietnamese pay special attention to education and they all aspire after a decent education for their children. For example:

- In Van Giao (North Vietnam), we paid a visit to Nha Tinh Thuong Thanh Giuse where two nuns take care of 19 children who are either orphaned or abandoned by their parents (two children have serious mental disabilities). Our guide told us that the kids only had rice and steamed vegetables for dinner that evening, and that there were days when the whole center only had seventeen thousand VND (equivalent to 1 USD) for food. Despite this poverty, sister Phuong Lien's strongest aspiration for the children is

always a decent education that can help take them out of poverty when they grow up. School tuition is always a priority because when she was late paying for their tuition, the kids were scolded and sent home until full school tuition was taken care of-an additional shame for kids who are already labeled "abandoned kids." Despite the harsh situation, the children looked happy and the two handicap kids were clean – a manifestation of the love and care received from the nuns. We wanted to alleviate the nuns' burdens as well as give the children the decent education that they deserve, so we promised to give all the kids scholarships until they graduate from school. We hope that we will be still in operation until that day.

- We went to Huong Khe, another remote area close to the Truong Son Mountains of Hue. Despite the harsh financial conditions, the parents there still do everything they can to give their children an education. When we asked where they found the funds to put the children through school, the parents answered that they would sacrifice anything to do so-they would sell their chickens, if they had chickens; they would sell their pigs if they had pigs. In response to this situation, we set up a fund of \$2000 for each region (Southern, Central and Northern) so that the priests can help poor students continue their education. We aim to help all poor students get a decent education in order to raise the quality of life in the long run. However, due to our current limited financial situation, we are only able to help the students who are poor and have the potential and desire to complete their education.

Through newspapers or stories told by acquaintances, we sometimes do not have a positive image of the people in Vietnam. However, during this trip, we came face to face with so many wonderful, exemplary people who are involved in charity or social work, who work side by side the priests, the monks and the nuns. We are very glad

that the harsh living condition still could not change the hearts of so many people

- In Hue, we met some members of the Volunteer Teachers Association who go to the remote areas to raise the quality of education of the children. We were very touched by their dedication. The central part of Vietnam is generally poor, and despite this fact, these volunteers still pay for the gasoline and other cost by themselves to go to the countryside or remote areas to teach the children. We told them that we will cooperate with them in this mission because this is also one of the goals of our organization – bring quality to the educational system in the remote areas to erase illiteracy.
- At the Redemptorist Center in Hanoi, we met Father Hien’s group of volunteers. They include teachers, doctors, and students who go to the countryside to offer medical and educational assistance to the poor. We made the acquaintance of sister Y, whose main job of providing basic medical help and medicines to the needy people in her village is intermingled with her duties in the rice field during harvest season to help finance the humanitarian center of the parish. This center provides virtually free training to all people without any discrimination as to religion.
- Father Duong of the Redemptorist Center in Hue told us that, a few years ago, some students from the countryside were lured away and harmed by some wicked people when they came to the cities to take the college entrance exams. These students came totally unaccompanied to a strange area without a definite place to stay because their families were very poor and could only afford to buy one trip tickets for the students. When this bad news got out, students from the cities started to organize a program to go to the train/bus stations to take care of the students coming from the countryside before they are intercepted by wicked people. They

usually make lodging arrangements and provide additional tutoring to the newcomers.

EFTP aims to provide educational assistance to the poor. This mission is very different from providing welfare and healthcare assistance. In this line of work, we have to work directly in the locality in order to truly understand the needs of the students and to be able to act quickly and accurately to bring people out of the sluggish situation of today. Also, a lot of effort must be put in before we can see the results of our works, and a long time will pass before we can reap what we sow. EFTP understands this issue and is quite concerned about the situation. Fortunately, this trip to Vietnam enlightened us with the direction that we need to take right from the beginning. We came to meet the leaders of the Catholic and Buddhist religion to ask for cooperation and assistance. These are the people who dedicate their lives to serve humanity and we feel justified for putting our trust in them.

Having heard about the reputation of Tu Hieu Temple for a long time, we really wanted to pay a visit to the temple and have an opportunity to present our works to the monks. We were granted a meeting with Reverend Thich Chi Mau, who gave us a very warm welcome, and we got a general view of the Temple area while Reverend Mau instructed us about Buddhism. We also talked to him about our wish to help the poor students and the urgent need for them to learn English. Unfortunately, Reverend Mau informed us that since Tu Hieu Temple is a monastery specialized only in the training of Buddhist monks, it will not be able to help propagate the educational assistance provided by Education For The Poor. He, then, referred us over to Dieu Nghiem Temple where we were received by Ni Co Minh Huyen. Here, we remitted a small sum of money to help the scholarship program of the temple, and expressed our wish to continue lending a hand to the program in the future. Ni co Minh Huyen accepted our offer during the meeting. Unfortunately, once we came back to the states, we received an e-mail from Ni Co refusing our help in the future and informing us that she will use the amount previously received to buy school supplies for the students instead.

After we left Dieu Nghiem Temple, we proceeded over to Tay Linh temple to visit and observe the training of mute and deaf students in the art of embroidery. We also left a small amount of funds here to help in the training of the students. Arriving in Saigon, we paid a visit to Tinh Nghiem temple. We very much admired the way Ni Co Tinh Nghiem direct the charitable activities of her center. She proved to be a clever administrator who always looks to get the best results from any mission that she conducts. From Education For The Poor, she asked that we provide funds to buy school supplies and backpacks for the poor students in the nearby vicinity for the upcoming school year. We went shopping with her in the morning and afterward, everybody at the temple sat in to make gift packages to be distributed to about 150 students. Happiness

just radiated from these children and the scene filled us with a sense of great satisfaction.

It was an extremely trying trip for us. We paid visit to a total of 29 centers. For some visits, we had to depart from six o'clock in the morning, and did not arrive back to our hotel until midnight. Still, this was nothing compared to the time when we visited the remote area of Huong Khe where we just plunged down on our beds with exhaustion at night, without a care that our lodging had no lock. However, our hard work paid off because we found the right direction to conduct our works. We feel very blessed and hope that we will receive a helping hand from many generous hearts, that our organization will grow stronger with time and that we can relay this task to the younger generation to continue our works some days.

Teaching English In Vietnam

Jaclene Huyen Le

My experience teaching in Sai Gon this past summer through the “Education for the Poor” program was an unforgettable and inspirational experience. My vivid memories of interacting with the students have reminded me once again how precious education is. Born and raised in California, my lack of knowledge and understanding of my Vietnamese heritage led me travel to Viet Nam for the first time three years ago. Since then, I have come to truly love and am determined to learn what it means to be Vietnamese. Each time I mention traveling to Viet Nam—the response I usually get is, “Oh, vacation?”...“Visiting family?”—to the astonishment of my peers, I would tell them that I am traveling by myself to go study in Viet Nam. A third year college student at the University of California, San Diego, majoring in Political Science/International Relations, my background in teaching Basic English is non-existent. I excel in speaking English and upon participating in this teaching program; I thought I would be helping students in Viet Nam who have had basic instructions in English. My role would be to work on conversational English, emphasizing pronunciation.

Arriving in Sai Gon, my first thought was “What will the students be like?” and “Will I be able to teach them?”

Meeting my first class full of students was a nerve-racking experience. Not having a clear idea of the level of each of the students, I decided on upon making the first day a “Getting to know each other” lesson. Working with peers back home and working with students in Viet Nam was a cultural learning experience. After the initial shock that I was female and only twenty-years old, everyone welcomed me with open-arms and gave me a heart-warming greeting. The true joy in teaching is being able to make the students smile. That is when you know they are enjoying what they are learning. Seeing the cultural teaching difference first hand, reminded me how education is taught can make the difference in a person’s life. Looking back on my educational background, from kindergarten, we always had a ‘show and tell’ time. This gave us practice in public speaking and having stage presence. We were always encouraged to ask questions and played educational games that reinforced the current lesson we had just learned. Learning about the educational practices from the students revealed a ‘no question policy’, ‘the teacher is always right’, and ‘listen, memorize, repeat’. Many of my Vietnamese students asked me, “How do you have the courage to travel to another country by yourself? How do you have the confident to stand in front of class, at such a young age?” All I could say was—education.

The most rewarding experience in teaching in Viet Nam is that I learned as much as I taught. I wanted interactions, group dynamics, oral presentations...all the stuff that these students never had the opportunity to experience. Lastly, teaching in Viet Nam is a cross-cultural exchange, breaking down stereotypes, rhetoric and propaganda between Vietnamese and American culture.

I once read this quote by “Stephen R. Covey”, and I believe that it applies to the reasons why education is so important, “Give a man a fish and you feed him for a day; teach him how to fish and you feed him for a lifetime.” In teaching, we learn as well as give. In teaching you can make a difference.

Nỗi Buồn Của Tuổi Trẻ

LM Nguyễn Xuân Đường
Dòng Chúa Cứu Thế - Huế

Trong những ngày đi thăm học sinh nghèo với hai chị Tuệ Phương và Thanh Xuân, tôi đã được biết là hội Education For The Poor gặp rất nhiều khó khăn trong việc gây quỹ cho công tác từ thiện của hội vì nhiều đồng bào hải ngoại nghĩ rằng việc giúp về giáo dục trong hiện tại không cần thiết bằng việc cứu đói cứu nghèo. Tôi cũng hiểu được cái nhìn của đồng bào hải ngoại vì chính bản thân tôi cũng đã một thời đồng quan điểm với nhận định trên. Nhưng sau một thời gian 2 năm làm việc trợ giúp rất nhiều trường hợp nghèo, trong đó có một số là người nghèo cơm áo, nghèo vì bệnh tật thiếu thuốc men và một số học sinh sinh viên nghèo, thì tôi rút tĩa được những kinh nghiệm rất cụ thể là giúp người nghèo thì vô cùng. Chúng tôi cũng đã giúp nhiều gia đình có hoàn cảnh éo le, nhưng tình trạng đời sống nghèo của họ vẫn cứ vậy. Người nghèo giúp thì vẫn cứ giúp và câu chuyện muôn thuở không có hồi kết thúc.

Năm 2004 khi vừa mới ra trường, tôi đi thăm các em học sinh nghèo vùng Quảng Bình, thấy gia cảnh của các em thật tội nghiệp. Đang lúc đi trên đường, tôi với một vài anh chị đi thăm gặp mấy em gái độ tuổi 12 đến 14, trên mình đang mang những bao tải trong đó các em đi nỗ bấp hạt về để bán. Khi tôi hỏi về chuyện học hành thì một em bật khóc thay cho câu trả lời. Khi người bạn cùng đi hỏi thêm thì các em trả lời **không được đi học nữa vì nhà quá nghèo**, cha mẹ không có tiền. **Các em khóc vì các em khát khao được học nhưng gia đình không có điều kiện.** Trước đó tôi chưa hỏi về vấn đề học hành thì các em vẫn vui, tất nhiên cái nghèo thì các em cũng đang cam chịu với gia đình. Nhưng tôi thấy **cái nghèo không được học hành mới là nỗi đau của tâm hồn**

tuổi thơ. Nghèo không được cùng bạn ngày ngày đến trường, mang mặc cảm suốt đời và khó lòng mà vượt qua được. Và đó cũng là vết thương tâm lý vẫn đeo đẳng suốt cuộc đời của các em. **Theo tôi, cái nghèo tinh thần nó cấp thiết hơn nhiều so với cái nghèo vật chất. Nghèo cái chữ, nghèo trí thức, nghèo văn hóa tội nghiệp hơn nhiều so với cái nghèo cơm ăn áo mặc.**

Tôi nhận thấy hội Education For The Poor đã nhìn sâu xa được vấn đề phát triển con người qua **giáo dục.** Họ đã nhìn thấy vấn đề mười năm, hai mươi năm, còn chúng tôi chỉ nhìn đến những vấn đề một ngày hai ngày và tìm cách giải quyết. Chúng tôi đã giúp nhiều gia đình rất nghèo về cơm áo, nhưng chưa giúp họ khá thêm được năm phần. Ngược lại, **nếu hỗ trợ cho các học sinh, sau một năm khi các em lên một lớp, các em sẽ tránh xa sự nghèo đói một quãng rất dài.** Và cứ như thế các em sẽ dần dần đi lên và vượt qua cái nghèo vĩnh viễn. **Dù sao trí thức vẫn là chìa khóa để bước vào tương lai**

Thư Tín

From: tgmhue@dng.vnn.vn
To: VanVaness@aol.com
Sent: Wed, 2 Aug 2006 12:50 AM
Subject: Re: Hội Education For The Poor

Kính thăm chị Tuệ Phương và chị Thanh Xuân,

Xin hết lòng cảm ơn hai chị đã viết thư cho biết tin tức sau chuyến thăm Việt Nam vừa qua. Công việc của hai chị rất tốt đẹp. Hy vọng sẽ đem lại nhiều kết quả thiết thực cho Quê hương.

Về computers cho sinh viên, tôi sẽ bàn với Cha Thanh Hoàng. Chắc chắn sẽ có chỗ, hoặc tại tòa Giám Mục, hoặc tại Nhà Xứ Cha Hoàng và Cha Tuyên đang lo cho sinh viên.

Xin Thiên Chúa chúc lành cho hai chị và công việc phục vụ quảng đại của hai chị và của hội Education For The Poor.

TGM Nguyễn Như Thế
Tổng Giáo Phận Huế

From: ttmlvcssr@hcm.vnn.vn
To: binhnguyen91767@yahoo.com; VanVaness@aol.com
Sent: Fri, 4 Aug 2006 5:31 PM
Subject: Về lớp Anh Văn

Chị Tuệ Phương, Anh Bình, và Chị Thanh Xuân thân mến,

Tối thứ sáu hôm qua, sau 1 lớp của các thầy Tiến Tập, nay thêm 2 lớp Anh Văn, sau hết cũng đã bế giảng. Các em học viên kéo Uy và cô Jaclene Huyền đi ăn liên hoan chia tay rất vui. Một tháng qua đi rất nhanh. Huyền rất hạnh phúc. Các bạn ở VN cũng rất biết ơn vì vốn liếng và bản tính nói tiếng Anh đã tự tin dạn dĩ hơn nhiều. Tình cảm hai bên rất quyến luyến, nhất là với các em chuyên làm nghề giúp việc nhà, họ đều là các bạn trẻ xa quê hương, từ ngoài Hà Tĩnh vào Saigon kiếm sống, buổi tối đã xin phép chủ cho được đi học...

Về tài chính, mọi sự Uy xin giao cho anh Tân Hiền tổng kết tính toán. Khi nào nhận được tiền Uy sẽ báo cáo lại với quý anh chị.

Kính thư,

Lm. Lê Quang Uy
Trung Tâm Mục Vụ Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam
38 Kỳ Đồng – Phường 9 – Quận 3 - Thành phố Saigon
ĐT: 08.9.319.835
E-Mail: ttmlvcssr@hcm.vnn.vn
Website: www.trungtammucvudcct.com

Xin cảm ơn chương trình học này rất nhiều, cảm ơn ban tổ chức cũng như cô giáo đã bỏ thời gian về đây giúp đỡ chúng tôi có thêm nhiều kỹ năng trong giao tiếp bằng tiếng Anh. Tôi xin chúc cho chương trình học này luôn thành công tốt đẹp trong tương lai.

Nhận xét Về Câu thêm những gì không?
 Trước tiên tôi xin nhắc lại về lớp học trong thời gian qua của bạn thân tôi là Cô Huyền đã dạy học rất tốt nhất là Cô đã hòa đồng với học viên, làm việc đúng giờ và rất nhiệt tình và quý mến học viên.

Tôi nghĩ trong những lớp sau hỏi Có thêm thế giới như giáo viên hiện tại, và Có nhiều lớp học Có cấp độ từ thấp đến cao. Và thêm giáo viên dạy và dùng cụ để hỗ trợ cho việc học được tốt hơn.

Còn lại tôi xin cảm ơn cô Huyền và đặc biệt là hội đã hỗ trợ để giúp nên giáo dục và cho mỗi con người Việt Nam được đời mới.

trong thời gian 1 tháng tôi đã được cô giáo Huyền nhiệt tình giúp đỡ rất nhiều không chỉ riêng tôi mà còn tất cả các bạn trong lớp này, rất mong cô giáo sớm quay trở lại Việt Nam và đưa những người giống như cô để giúp mọi người ở Việt Nam này hiểu biết rộng rãi hơn.

From: jostrinhngochien@gmail.com

To: vanvaness@aol.com

Sent: Mon, 2 Oct 2006 8:00 PM

Subject: Báo Tin

Chào hai chị Tuệ Phương và Thanh Xuân!

Xin gửi đến hai chị hình ảnh của ngày khai giảng lớp học Anh văn tại Thạch Bích. Hiện tại có hai cô giáo và một thầy giáo, mở được 3 lớp Anh văn: 2 lớp (Trình độ ở trường 7-8-9); 1 lớp (Trình độ 10-11-12). Tổng cộng có khoảng 100 học sinh. Hai chị cũng thấy lớp học Computer có khoảng 20 máy mới cũ, học từ sáng đến chiều, có khoảng 150 học sinh. Hi vọng các lớp sẽ tiến triển tốt đẹp nhờ sự giúp đỡ của các chị và các ân nhân.

Xin hết lòng cảm ơn hai chị. Xin Chúa chúc lành cho công việc của các chị làm.

Thân ái trong Chúa Cứu Thế!

Jos. Trịnh Ngọc Hiên CSsR

Dự Án

Các dự án hỗ trợ về giáo dục của hội sẽ được hội thực hiện dưới các hình thức sau đây:

- Học bổng cho các học sinh, sinh viên nghèo dưới sự quản trị của các linh mục thuộc Tòa Tổng Giám Mục hay Dòng Chúa Cứu Thế ba miền cũng như các ni cô, các thầy nơi các chùa. Các cha, thầy và ni cô sẽ duyệt xét gia cảnh của các em, thay mặt hội cấp học bổng và theo dõi sự học vấn của các em.
- Gửi các sinh viên về dạy Anh Văn cho các học sinh tại Việt Nam.
- Lập các máy vi tính hay trợ thính ngoại ngữ để bổ túc và nâng cao chương trình giáo dục của các em.
- Trực tiếp giúp đỡ tài chánh cho các trung tâm huấn nghệ, các trung tâm giúp các em khuyết tật hay các em đường phố kém may mắn hầu các trung tâm có thể lo vấn đề học vấn cho các em.

Sau đây là các công tác hội đã thực hiện trong chuyến đi công tác vừa qua:

Dạy Anh Văn Cho Các Sinh Viên, Học Sinh

Hội đã gửi sinh viên về Việt Nam dạy Anh Văn trong mùa hè năm nay. Sinh viên tình nguyện tự lo vé máy bay cho chuyến đi, còn hội có trách nhiệm lo chỗ ăn ở cho các em trong thời gian dạy học là một tháng. Mục đích của chương trình là giúp cho các em bên nhà có cơ hội tiếp xúc với các em Việt Nam đã sinh trường tại Hoa Kỳ để hiểu biết thêm về thế giới bên ngoài cũng như để giúp các em có môi trường đàm thoại, học hỏi tốt hầu luyện được một giọng nói ngoại ngữ thật chính xác, một căn bản Anh ngữ thật cứng cáp. Đây cũng là một cơ hội cho các giới trẻ Việt Nam tại đất nước Hoa Kỳ tìm hiểu về quê cha đất tổ hầu xây dựng một đường giây liên kết giữa các em với quê nhà.

Hội Kiến Các Đức Giám Mục Của 3 Miền

Để tìm hiểu hầu đáp ứng một cách hữu hiệu nhu cầu của các học sinh và sinh viên bên nhà thì chúng tôi đã xin được yết kiến các Đức Tổng Giám Mục của ba miền Bắc, Trung, Nam. Chúng tôi đã được gặp Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, Nguyễn Đăng Đệ, Nguyễn Như Thể, Nguyễn Chu Trinh và Đức Hồng Y Phạm Minh Mẫn. Các ngài đã tán thành ước nguyện của hội trong việc giúp đỡ các học sinh nghèo hầu xóa nạn mù chữ cũng như gầy dựng một tương lai vững chắc cho thế hệ trẻ, và ở cả ba miền hội đã được các ngài đặt chỉ cho người làm việc tiếp ứng với hội.

Trung Tâm Trẻ Em Đường Phố - Gò Vấp

Đây là một trung tâm của các sơ dòng Mân Côi được thành lập khoảng 5 năm nay chuyên lo giúp cho các trẻ em đường phố tuổi từ 5 đến 16 tuổi đang hành nghề đánh giày, lượm rác, ăn xin... Mỗi ngày các sơ cho các em ăn bữa cơm chiều và sau đó các sơ dành 3 tiếng đồng hồ dạy cho các em văn hóa để các em khỏi bị mù chữ cũng như khỏi bị người khác ăn gian hay bắt nạt các em trong việc kiếm cơm hằng ngày.

Don Bosco – Bảo Lộc

Đây là một trung tâm huấn nghệ của các cha dòng Don Bosco chuyên dạy về sửa chữa động cơ nổ, kỹ nghệ hàn, kỹ nghệ tiện đồ sắt, điện lạnh, vi tính và nghề may. Sĩ số học sinh khoảng 500 em từ các gia đình nghèo đang trong tuổi lao động nhưng không có nghề nghiệp. 80% học sinh của trung tâm chưa học hết lớp 10 văn hóa phổ thông.

Chùa Diệu Nghiêm, Huế

Chúng tôi đã được dịp thưa chuyện với Thượng Tọa Thích Chí Mầu của chùa Từ Hiếu. Thượng Tọa cũng đồng ý với hội là muốn giúp đất nước đi lên và giúp các tầng lớp dân nghèo hữu hiệu thì phải nghĩ đến việc giáo dục của tuổi trẻ. Vì là nơi tu hành không lo về giáo dục nên Thượng Tọa đã giới thiệu chúng tôi đến chùa Diệu Nghiêm sau khi dẫn chúng tôi đi thăm chùa và thuyết pháp cho chúng tôi nghe về đạo lý Phật Giáo. Xin cảm ơn hảo tâm của Thượng Tọa rất nhiều. Chùa Diệu Nghiêm đang có chương trình giúp các học sinh nghèo, các em khuyết tật qua chương trình học bổng của chùa. Tại chùa Diệu Nghiêm, chúng tôi đã được cơ hội trình bày ước vọng giúp về giáo dục cho các học sinh nghèo của hội và chúng tôi cũng xin đóng góp một tay vào công cuộc này. Ni Sư Minh Huyền đã đưa chúng tôi đến thăm trung tâm nhà trẻ của chùa để xem các em sinh hoạt. Linh Mục Thăng trong đoàn chúng tôi cũng đã góp phần giúp vui cho các em trong dịp này. Các em hát một bài thì linh mục lại đáp lễ các em một bài. Già không thua trẻ, mà trẻ cũng không chịu thua già. Không khí rất vui nhộn.

Chùa Tây Linh, Huế

Đây là một trung tâm khá khang trang chuyên lo về dạy vi tính, nghề may và nghề thêu cho các em cam điếc ở Huế. Hiện nay có khoảng 72 em, và phần đông các em thuộc gia đình nghèo nên trung tâm đã nâng đỡ các em trong vấn đề học phí. Trung tâm cũng lo cơm trưa cho các em học sinh vì nhiều em đến từ 10 cây số. Một trong những nguồn tài chánh của trung tâm là sản phẩm mà các em làm ra trong lúc được huấn nghệ.

Chùa Tịnh Nghiêm

Ni sư đã cùng đi với chúng tôi sắm sửa tập vở, viết mực và cặp để phát cho các học sinh nghèo ở vùng Mỹ Tho. Về đến chùa thì mọi thứ đều được trải dài trên một góc sân và mọi người xúm nhau vào gói thành quà tặng chuẩn bị cho các em mùa học tới. Các em đến rất đông và hơn một trăm phần quà cho các học sinh thuộc cấp một và cấp hai đã được phát ra trong một bầu không khí rất hứng khởi. Các em thuộc thành phần gia đình khá nghèo. Chúng tôi được biết rất nhiều em buổi sáng đã phải đi bán vé số để giúp gia đình trước khi đến nhận phần quà. Vẫn có nhiều em không đến lãnh quà được vì vẫn còn bận bán vé số ngoài đường.

Đi Thăm Các Em Dân Tộc Châu Ro, Xuân Lộc

Các em đã chào mừng chúng tôi với một bài ca dân tộc rất dễ thương. Chúng tôi được các em cho biết là phần đông các em trong làng đã nghỉ học sau khi xong lớp 6 hay 7 vì vấn đề kinh tế. Trong nhóm gần 40 em mà chúng tôi gặp hôm ấy thì có em

Điều Trọng Chí vừa xong trung học và đã thi vào đại học Sư Phạm đang chờ kết quả. Các em nhỏ hiện diện rất muốn được có cơ hội học lên cao như anh Chí và mong được có sự hỗ trợ về phương diện tài chánh để có thể tiếp tục con đường học vấn.

Don Bosco, Cần Giờ

Cần Giờ là thị xã nghèo nhất của thành phố Sài Gòn. Trung Tâm Don Bosco hiện nay dạy vi tính và Anh Văn cho 300 em học sinh. Khi đến thăm trung tâm, chúng tôi đã được thầy Mạnh yêu cầu thử các em về Anh Văn. Chúng tôi đã nói chuyện với các em hai tiếng đồng hồ về rất nhiều đề tài giáo dục bằng tiếng Anh. Các em rất thích cơ hội đối thoại với chúng tôi bằng ngoại ngữ, và có lẽ cũng sẽ không chán nếu chúng tôi có thì giờ ngồi hàn huyên với các em cả buổi. Trong tất cả các trung tâm mà chúng tôi đến thăm, thì có lẽ các em tại Cần Giờ trội về tiếng Anh hơn cả. Trung tâm có ý định địa phương hóa nhân sự bằng cách huấn luyện cho các em địa phương và sẽ dùng các em để huấn luyện cho các nhóm học sinh kế tiếp sau khi các em đã tốt nghiệp.

Trung Tâm Don Bosco, Phương Chính, Bùi Chu

Trung tâm đang dạy vi tính và nghề may cho các em nghèo. Buổi sáng có 4 lớp và buổi chiều có 2 lớp vi tính. Trung tâm có khoảng 20 máy nên các em thay phiên nhau đến học. Lớp học vi tính tuy đơn sơ, nhưng trông cũng được. Nhưng lớp dạy may thì rất cũ kỹ. Mở cửa phòng học đã ngửi thấy mùi ẩm thấp, trên trần thì xà gỗ và mái nhà bị hư nhiều. Trung tâm sợ rằng mưa lớn có thể làm mái nhà sập gây thương hại đến các em học sinh.

Gặp Nhóm Sinh Viên Nhà Thờ Chánh Tòa, Hà Nội

Hội đã đến gặp Đức Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt để trình bày mục đích giúp về giáo dục của hội và cũng xin Đức Cha cho gặp nhóm sinh viên ở Hà Nội. Ngài đã tán thành thiện chí của hội và đã cho Linh Mục Lê Trọng Cung làm việc với hội. Cha Lê Trọng Cung là linh mục đặc trách việc lo cho các sinh viên tại Hà Nội. Cha Cung đã triệu tập một buổi họp cho hội gặp gỡ các sinh viên. Vì số sinh viên quá đông (khoảng 1,200 em), nên chỉ có các sinh viên trưởng nhóm đến họp. Các em đã bày tỏ nỗi ưu tư của một cuộc sống khó khăn cũng như ưu tư về chất lượng của chương trình học. Khi hội khuyến khích các em bỏ túc sự thiếu sót và chất lượng của chương trình học bằng các kiến thức được phổ biến trên màn lưới internet, thì các em trả lời là việc ấy rất khó khăn vì lo tiền ăn hằng ngày còn chưa đủ thì việc mượn máy vi tính tại các quán internet là một xa xỉ phẩm mà các em không thể đài thọ. Để nâng cao trình độ và chất lượng giáo dục cho các em học sinh nghèo thì hội đã mua 4 máy vi tính cho các em. Tòa Tổng Giám Mục sẽ dành riêng một phòng để đặt máy vi tính ấy cho các em dùng. Hội cũng hứa sẽ chuyển đạt đến các em các tài liệu giáo khoa mà hội sẽ soạn thảo hay quyên góp được trong tương lai.

Gặp Nhóm Sinh Viên Dòng Chúa Cứu Thế, Hà Nội

Trong nhóm này, một số các em đang còn học đại học và một số đã ra trường hiện hành nghề bác sĩ, cô giáo hay y tá... Một số đông đang làm việc xã hội như đến chẩn bệnh, mở lớp dạy anh văn hay dạy kèm miễn phí cho các trẻ em vùng nghèo. Hội kêu gọi mọi người góp một bàn tay với hội trong công việc với tay đến nông thôn xóa nạn mù chữ và huấn nghệ. Nhóm sẽ cộng tác hoạt động dưới sự điều hành của Dòng Chúa Cứu Thế-Hà Nội.

Gặp Nhóm Sinh Viên, Huế

Các sinh viên ở Huế cũng than phiền về chất lượng của chương trình học và sự khó khăn trong vấn đề tìm việc làm sau khi tốt nghiệp. Hội khuyến khích các em học thêm ngoại ngữ hầu có thể kiếm được việc làm khi các xưởng ngoại quốc đến đầu tư sau khi Việt Nam gia nhập WTO, cũng như hầu nâng cao chất lượng chương trình học của các em. Các em đã nêu lên vấn đề nói tiếng ngoại ngữ rất khó đối với người miền Trung vì ngôn ngữ và giọng nói nhất là những người ở tỉnh Quảng Bình, và yêu cầu hội giúp đỡ trong lãnh vực ngoại ngữ này. Hội hứa sẽ đề ý về vấn đề này và sẽ tìm cách giúp các em cho hữu hiệu. Hội dự trù nếu có đủ tài chánh trong tương lai cũng sẽ mua vài máy vi tính cho các em để giúp các em nâng cao trình độ học vấn. Hội đã gặp một số các sinh viên rất nghèo nhưng lại học rất giỏi tại Huế. Ví dụ như một trường hợp hai chị em mà người chị mặc dù tình trạng sức khỏe kém vẫn đi bán báo để lo chi phí học vấn cho mình và người em gái. Vì bị polio, người chị sợ không kiêm nổi nhiệm vụ của một vị bác sĩ và đã học ngành kỹ thuật y khoa (sửa chữa các máy y khoa), còn người em gái thì sẽ vào trường y khoa trong kỳ học sắp tới. Hội đã lồng các sinh viên xuất sắc này vào chương trình học bổng của hội để tránh việc các em phải bỏ học vì vấn đề tài chánh.

Nhóm Giáo Viên Tình nguyện

Nhóm này gồm khoảng 12 tình nguyện viên đã có quá trình hoạt động 7 năm nay. Nhóm này chuyên đi đến các vùng sâu vùng xa để dạy kèm cho các em học sinh về các môn chính như toán và anh ngữ vì chất lượng giáo dục tại trường rất kém. Trước đây, khi nghe nói là có vùng trình độ giáo dục các thầy cô giáo chỉ đến lớp 4 hay lớp 5 thì hội đã rất quan tâm. Hội rất vui mừng gặp được các anh chị em giáo viên tình nguyện này để cộng tác.

Hương Khê, Hà Tĩnh

Đây là một vùng rất xa xôi, hẻo lánh; rất nghèo nhưng lại rất hiếu học. Không cần nhìn khung cảnh chung quanh; chỉ cần nhìn đến cha mẹ các em học sinh thì chúng tôi cũng có thể đoán được mức độ nghèo khó của dân làng. Nhìn con người thấy nghèo xơ xác, nhìn làng xóm thì thấy nghèo xơ xác. Trong 4 người cha mẹ học sinh mà chúng tôi gặp, thì 3 người đã có con vừa tốt nghiệp trung học và đang muốn học lên đại học. Mặc dù rất nghèo khổ, nhưng một người mẹ đã chia xẻ là bà sẽ bán tất cả nếu cần để cho con có cơ hội học lên. Có gà sẽ bán gà, có heo sẽ bán heo nếu cần. Ý chí vượt qua tất cả để gây dựng tương lai cho con cái đã phải làm cho chúng tôi khâm phục.

Cơ Sở Khiêm Thị Bùng Sáng

Trung Tâm được thành lập từ năm 1985 bởi thầy Đào Khánh Trường, cũng là một thầy giáo mù. Chúng tôi đến thăm trung tâm lúc 2 giờ trưa vào lúc các em tập chơi đàn. Tiếng đàn thánh thót rất hay vọng từ trong ngõ hẻm đã chỉ đường dẫn lối cho chúng tôi bước vào trung tâm. Trung tâm trông nghèo nàn, phòng ốc tối om.

Ngoài chương trình học phổ thông, các em được theo học thủ công, âm nhạc, ngoại ngữ, vi tính, làm massage, trị liệu Đông Y... để tự nuôi thân khi trưởng thành. Hầu hết là các em mồ côi hay thuộc gia đình nghèo, cho nên được trung tâm cho học và ăn ở miễn phí. Các em, hiện cư trú tại trung tâm, là nhóm thứ ba được đào tạo bởi thầy Trường. Hai nhóm trước đã trưởng thành và đã có thể tự nuôi bản thân nên đã rời trung tâm.

Mái Ấm Khiếm Thị Huỳnh Đệ Như Nghĩa

Trung tâm đang lo cho 32 em gái mù và trong số đó có 7 em tốt nghiệp trung học năm nay. Trung tâm trông khang trang, nhưng rất tiếc là các sơ phải dời trung tâm đến một nơi khác theo sự yêu cầu của chính quyền. Các sơ đào tạo các em rất giỏi. Ngoài chương trình học phổ thông, các em còn được huấn luyện về âm nhạc, vi tính, bơi lội (các em đã nắm được nhiều huy chương trong các kỳ thi bơi lội của thành phố) hay được huấn nghệ hầu có thể tự nuôi bản thân mình khi trưởng thành. Cố gắng tạo một đời sống bình thường cho các em, các sơ hay dẫn các em đi hát tại các nhà thờ. Trong chuyến viếng thăm trung tâm, chúng tôi đã được thưởng thức giọng hát hùng hồn và tài chơi nhạc của các em (giọng các em rất hùng hồn, nhưng thật sự cũng không át nổi nét thoáng buồn và ưu tư của một cuộc đời thiếu ánh sáng). Đây có thể gọi là một trung tâm lý tưởng cho các em bị khiếm thị.

Lasan – Đức Minh & Phú Sơn

Chúng tôi đã đến thăm Lasan Đức Minh tại Sài Gòn. Hơn một phần nửa trung tâm của trường đã bị trao lại cho chính phủ. Để đáp ứng đủ nhu cầu của các học sinh thì các frere đã phải xây phần còn lại lên cao và bién tầng lầu thượng làm ký túc xá cho các em nội trú. Phần lớn các em được học nghề miễn phí vì gia đình nghèo (vi tính thì khoảng 60% học miễn phí, sửa máy thì khoảng 80% được miễn phí).

Lasan – Phú Sơn thì đang được sửa sang và xây cất. Các ngôi nhà hiện tại thì trông hết sức cũ kỹ, dụng cụ thì rất hiếm. Phòng vi tính thì có 10 máy cũ nhưng bốn máy thì đã bị hư. Máy móc dạy may thì không thấy được bao nhiêu cái. Hiếm hơn cả là phòng dạy máy động cơ nổ. Ngôi nhà chỗ các frere ở thì hết sức tối tăm, tối om và nóng bức, nhưng sẽ còn rất lâu mới được tu chỉnh vì tất cả ngân quỹ hiện tại đều được dồn vào việc phát triển lãnh vực huấn nghệ. Phần đông các em ở đây thuộc gia đình nghèo, vì vậy sát xuất dạy miễn phí sẽ còn cao hơn Lasan Đức Minh.

Mái Ấm Hoa Mẫu Đơn

Đây là một trung tâm thành lập bởi cô Phạm Thiên Đơn chuyên nuôi nấng con em của các người bụi đời sống lang thang ngoài đường phố. Thường là các người bụi đời đưa bỏ các em tại trung tâm hay ông bà các em vì không nuôi nổi đem các em đến trung tâm bỏ rơi cho cô Thiên Đơn nuôi nấng. Hiện nay trung tâm chăm sóc, nuôi dạy và lo giáo dục cho tất cả 34 em, tuổi từ 4 tháng đến 18 tuổi. Ngoài chương trình học phổ thông, trung tâm còn chuẩn bị cho các em có nghề nghiệp để tự nuôi

thân khi các em gần đến tuổi 18.

Mái Ấm Thiên Ân

Đây là một trung tâm khiếm thị dưới sự điều khiển của thầy Nguyễn Quốc Phong. Trung tâm khá giỏi về phần kỹ thuật. Với sự công tác của một số sinh viên sáng mắt, trung tâm đã có thể làm một số vi tính phần mềm (software) để giúp cho các em mù trong việc tra dồi học vấn. Trung tâm cũng có phương tiện chuyển các sách giáo khoa thường qua chữ Braille cho các em dùng. Các em học lên đại học cũng rất vất vả vì không có sự trợ giúp gì của nhà trường. Cũng như các trung tâm khiếm thị khác thì Thiên Ân cũng có chương trình dạy nhạc, vi tính, Vật Lý Trị Liệu Đông Y... ngoài chương trình học phổ thông của các em.

Nhà Tình Thương Thánh Giuse

Đây là một trung tâm nuôi các em mồ côi và các em bị cha mẹ bỏ rơi, được thành lập khoảng một năm bởi sơ Phương Liên. Hiện nay sơ đang lo cho 19 em, trong số đó có 2 em bị khuyết tật trầm trọng về bệnh não. Vì mới được thành lập và vì Văn Giáo là một miền xa xôi nghèo nên sơ rất chật vật trong việc lo cho các em Mặc dù vậy, sơ vẫn có nguyện vọng đào tạo cho các em nên người với một kiến thức vững chắc hầu có thể tự nuôi mình khi đến tuổi trưởng thành. Mặc dù không có cha mẹ, nhưng các em vẫn không được hưởng một quy chế đặc biệt nào hết. Vì tài chánh eo hẹp nên nhiều lần sơ đã trễ đóng học phí khiến các em bị la rầy và có lúc không được đặt chân đến trường cho tới khi học phí được trả đầy đủ. Sơ rất ái ngại về việc này vì các em đã mang tự ti mặc cảm và một vết thương tinh thần về số phận bị cha mẹ bỏ rơi; vì vậy sơ đã kêu gọi hội giúp sơ một tay lo vấn đề giáo dục cho các em. Hội đã hứa sẽ cấp học bổng hàng năm cho trung tâm cho tới lúc các em thành đạt.

Trung Tâm Nhân Đạo Bích Hòa

Trung tâm nằm tại Thạch Bích. Thạch Bích ngày xưa là một vùng quê sống về nghề gặt lúa, nhưng nay thì rất nhiều ruộng lúa đã bị lấy đi để làm xí nghiệp. Trung tâm chuyên huấn luyện cho các em nghề nghề may vá để các em có thể đi làm cho các xưởng may trong vùng. Ngoài ra trung tâm cũng có các lớp dạy vi tính và anh văn cho các em có trình độ học vấn khá hơn. Tất cả mọi người nghèo trong làng Thạch Bích cũng như các vùng phụ cận đều có thể đến tham dự các khóa học hầu như miễn phí. Các em chỉ phải đóng một khoảng tiền nhỏ đủ để trả tiền điện nước hàng tháng mà thôi.